

[Lilli Gyldenkilde]

tidspunktet, hvor ændringen er sket, det er jo nu en realitet.

Så vil jeg sige lidt om fremtiden, for den debat, der har været i dag, må jeg jo nok sige er gået meget på fortiden. Socialreformkommissionens udspil om, at vi ikke fremover har råd til de mange ældre, der bliver at forsørge, og det faktum, at rigtig mange i disse år og fremover vil kunne lave egne kapitalpensioner og/eller have arbejdsmarkedspensioner, betyder selvfølgelig, at en gennemgribende analyse, der ikke kun arbejder med gennemsnitstal, faktisk er noget, der trænger sig meget på.

Der er ingen tvivl om, at der bliver flere og flere ældre. Der er heller ikke tvivl om, at vi fremover bliver nødt til at indtægtsregulere pensionerne. Der er såmænd heller ikke tvivl om, at vi i disse år begår samme fejl, som da Den Sociale Pensionsfond blev oprettet: Vi skaber nogle forventninger til pensioner, både offentlige og private, som samfundsøkonomien ikke kan bære bliver udbetalt. Der skal ikke være tvivl om, hvor SF står i denne sammenhæng. Vi mener, at vi bliver nødt til at indtægtsregulere, og vi mener, at de, der har mindst, selvfølgelig skal have mest.

Og må jeg så have lov at sige til de borgerlige partier, som nu har gjort en dyd af, at nu skulle de sandelig hjælpe alle dem, der har i forvejen: Jeg håber ikke, at de stemmer imod det af regeringen og SF fremsatte dagsordensforslag, for de har jo selv udtrykt i dag, at de synes, at vi skal i gang med denne efterregulering nu. Det var et stort ønske og noget, der var meget fremme i debatten efter indførelsen af skattereformen. Det er derfor, SF er gået efter det her, for vi håbede på, at det kunne vi vel i det mindste få igennem. For jeg drømte ikke om, at regeringen ville finde sig i, at dens skattereform blev udhulet ved et dagsordensforslag i Folketinget, naturligvis ikke. Det ville være helt urealistisk at tro det. Så jeg går ud fra, at de borgerlige partier også må stemme for denne dagsorden.

Og det er i grunden ikke så galt, for nu får vi jo taget fat på noget, som vi bør være enige om alle sammen. Vi kan ikke leve med, at der stadig væk er nogle, der tror, at vores pensionsystem er et almissesystem. Selv om de kalder det noget andet, så er det jo det, der ligger til grund for, at man ikke kan få løbende reguleringer af sine pensioner.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når Fremskridtspartiet har været med til at rejse denne forespørgsel i dag, så er det selvfølgelig for at prøve, om det kunne lykkes at få regeringen til at rette op på nogle af de skævheder, der er i skattereformen over for pensionisterne.

Fremskridtspartiet har hele tiden stået fast på, at der skal være en ordentlig samfundspension til alle uanset egne forhold, og det gør vi stadig. Derfor har vi også mange gange stillet forslag om en forbedret folkepension, og jeg vil gerne understrege – særlig fordi fru Lilli Gyldenkilde mente, at man i dag kæmpede for de rige pensionister – at Fremskridtspartiet aldrig har forsømt nogen lejlighed til hverken fra talerstolen eller i forbindelse med afstemninger at sikre de svageste pensionisters rettigheder og kæmpe for dem – næsten altid sammen med SF. Efter at Socialdemokratiet er kommet i regering, er det jo, som om deres synspunkter på dette område er blegnet ganske betragteligt.

Det er jo ikke så mærkeligt, at vi, der har rejst denne forespørgsel, gang på gang tager statsministerens bemærkninger i åbningstalen frem, for uanset hvordan man vender og drejer det, så var det billede, statsministeren skabte i befolkningen, at folkepensionens grundbeløb var urokeligt, og det stod regeringen på, og det kunne man regne med.

Særlig måtte man jo få det indtryk, fordi der ganske kort tid før havde været udtalelser af økonomiministeren i Børsens Nyhedsmagasin, hvor økonomiministeren den 28. maj 1993 havde sagt, at det danske velfærdssamfund var overbelastet af en syg moral. Danskerne kræver konstant flere offentlige tilskud, men det skal stoppes, siger økonomiminister Marianne Jelved, som varsler reduktioner i de vellønnedes børnecheck og i folkepensionen, i raske pensionisters hjemmehjælp m.m.

Det var faktisk det, statsministeren gik ud og dementerede – jeg tror sågar sammen med finansministeren: Det var nogle fremtidsudsigter i Socialkommissionens rapport, som ikke havde noget med regeringsgrundlaget at gøre. Derfor er vi selvfølgelig også meget optaget af den garanti, man følte statsministeren gav både Folketinget og pensionisterne.

I den debat, som vi nu har haft, er det blevet sagt mange gange: Jamen det er jo kun nogle ganske få, der bliver ramt. Lad os så se på,